

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่2 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2559). ร่างกรอบทิศทางยุทธศาสตร์20ปี ด้านวัฒนธรรม ตามกรอบทิศทางยุทธศาสตร์ชาติระยะ20 ปี. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.
- กระทรวงวัฒนธรรม . (2562) . นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมในการประชุมมอบนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:ศูนย์ประชุมกระทรวง.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). รายงานสรุปการดำเนินงานเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2543). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำดัชนีวัดคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ไม่ระบุ).แผนปฏิบัติการการพัฒนาบริการท่องเที่ยว.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(ไม่ระบุ).การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร.
- กุลวิจิตร ภัคกันนที. (2537). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ: ศึกษากรณกลุ่มอาชีพจังหวัดสุรินทร์. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2541). การศึกษาความต้องการ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของ นักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตและบริเวณใกล้เคียง. คณะวิทยาการจัดการ
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). การศึกษาความต้องการ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของ นักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต และบริเวณใกล้เคียง. ภูเก็ต : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- กองวางแผนโครงการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2540).คู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกายภาพ. เอกสารประกอบการวางแผนการท่องเที่ยว เล่มที่10.กรุงเทพมหานคร.
- กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2545. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอ็ม ซีเทรา จำกัด.
- กอบแก้ว ชัยเดชสุริยะ. (2546).การจัดการทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม ของบ้านทุ่งสูง จ.กระบี่.ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(การจัดการทรัพยากร).
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2548). คู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น.
- จริญญา เจริญสุกใส และสุวัฒน์ จูธากรณ์. (2544). แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ } มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี.
- จำนง อติวัฒน์สิทธิ์. (2532). ประวัติแนวความคิดทางสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จุฑามาศ ไชยสร. (2536). การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2542). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2540). การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชาติรี แก้วมา. (2549). แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดร้อยเอ็ด. ปริญญาวิทยาสตตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยสิทธิ์ ดำรงวงศ์เจริญ, (2550). การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเชิงอนุรักษ์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน : กรณีศึกษาภูผายนต์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต , สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชุดิมา รุ่งประพันธ์. (2549). การศึกษาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอำเภอเมืองจะเข้ จังหวัดจะเข้. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูวิทย์ ศิริเวชกุล. (2544). การท่องเที่ยวเชิงชุมชนและการจัด Homestay. จุลสารการท่องเที่ยว. 20 (2) : 55.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรสแอนด์ดีไซน์.
- บุษบา สิทธิการ, สิริวัฒนา ไจมา, จันทอน คำแสน. (2549). การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ณรงค์ เส้งประชา. (2541). มนุษย์กับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.

- คารุณี บุญธรรม. (2543). ศักยภาพของชุมชนมั่งในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา บ้านน้ำเค ต่าบลผาซำน้อยอำเภอโป่ง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. 2552. บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น, สถาบันพระปกเกล้า.
- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ผจงจิตต์ อธิคมนันทะ. (2543). การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 2561-2565. การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 5 ปี. (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ. 2562.
- พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2522). การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 96.
- พัทยา สายหู. (2534). การพัฒนาวัฒนธรรมบนพื้นฐานภูมิปัญญาชาวบ้านและศักยภาพของชุมชนในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ภูมิปัญญาพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2538). สรุปคำบันทึกการตอบแบบสำรวจเกี่ยวกับวินัยของคนในชาติ. สถานพนักสงฆ์สายใจธรรม, อำเภอพนมสารคาม, ฉะเชิงเทรา.
- พนมพร สารสิทธิ์ยศ. (2552). ผู้ไทย: แนวทางการจัดการหมู่บ้านวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว (โฮมสเตย์)จังหวัดมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). ราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์. 2539.
- พจนาน ศวนศรี. (2546). คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพฯ :โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- พูนทรัพย์ สวนเมืองตุลาพันธ์ และคณะ. (2544). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์และร้อยเอ็ด. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ภูสวัสดิ์ สุขเลี้ยง. (2545). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาหมู่บ้านห้วยโป่ง

- ผาละด อำเภอยางป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภราเดช พัทธวิเชียร. (2539). พัฒนาท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืน. จุลสารการท่องเที่ยวปีที่ 15
(เมษายน – มิถุนายน 2539) หน้า 4-7.
- ภาวินี เวชสิทธิ์นิรภัย. ศักยภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2543.
- มานะพันธ์ พ่วงพลับ. (2538). ศักยภาพและข้อจำกัดสำหรับการใช้พื้นที่บางกะเจ้า อำเภอพระ
ประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย.
นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2547). หลักการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. สืบค้น 10 ตุลาคม 2565,
จาก <http://www.stou.ac.th/Tourism/Achieve/April/Topic1.htm>.
- วิมล จิโรจพันธุ์และคณะ. (2548). ศิลปะและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ.
- ไศรยา สิ่งชูวงศ์. (2546). วิวัฒนาการแหล่งท่องเที่ยวกรณีศึกษาเกาะช้างจังหวัดตราด.
วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรีศักร วัลลิโภดม และสุจิตต์ วงษ์เทศ. (2543). ไทยน้อย ไทยใหญ่ ไทยสยาม. กรุงเทพฯ : มติชน.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2542). กฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : อักษรภาพิพัฒน์.
- สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ. (2543). นิทานโบราณคดี. พิมพ์ครั้งที่ 15.
กรุงเทพฯ: บรรณาการ. อ้างถึงในธีรวัฒน์ แสนคำ. (2556).
- สมประสงค์ อ่อนแสง. (2551). แนวทางการพัฒนาศักยภาพของวัดจังหวัดมุกดาหารเพื่อการ
ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม”
- สุพัตรา สุภาพ. (2536). เทคนิคการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพยุคใหม่ “เน้นพฤติกรรมมนุษย์”.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิมิต.
- สุรัช หวันแก้ว. (2540). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์ บุญญานุพงศ์ และสุรศักดิ์ ป้อมทองคำ. ประเพณีเพื่อการท่องเที่ยว : จุดเปลี่ยนของระบบ
ความสัมพันธ์ทางสังคม. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2537.

เอกณรงค์ ขวดแก้ว. (2549). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมบ้านสันทรายพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Alavanh Phanthavong. (2009). **The potential of ecotourism to contribute to local sustainable development: a case study in Kiet Ngong village in Xe Pian National Protected Area**, Lao PDR. New Zealand: Massey University.

Forristal, Linda Joyce. (2009). **Perceived Attractiveness and Dimentionality of Culture-Based Tourism Opportunities for Prophetstown**. Doctor's Thesis Indiana: Purdue University.

Howard, Paul Jason. (2006). **Tourism Development in Ethnic Areas of Southern China**. Australia: Griffith University.

Moerman, Michael. (1968). **Agricultural Change and Peasant Choice in a Thai Village**. L.A.: University of California Press.

Picker, Steven. (1975). **The Post-Peasant Village in Central Plain Thai Society from Change and Persistence in Thai Society**. New York: Cornell University Press.

Sabahat Anjum. (2005). **The Tourism Potential of Pakistan and Future Development**. Master of Science Degree in Hospitality and Tourism. University of Wisconsin.

Tao, Teresa Chang-Hung. (2006). **Tourism as a Livelihood Strategy in Indigenous Communities: Case Studies from Taiwan**. Doctor of Philosophy. University of Waterloo.

Xie, Philip Feifan. (2004). **Authenticating Cultural Tourism : Folk Villages in Hainan, China**. Dissertation Abstracts International. Ontario, Canada: University of Waterloo, Faculty of Environment Theses and Dissertations Electronic Theses and Dissertations (UW).

Yang, Li. (2007). **Planning for Ethnic Tourism : Case Studies from Xishuangbanna, Yunnan, China**. Ontario, Canada: University of Waterloo.